

1er. Programa

Tema: CRUÏLLA, CONGRES CULTURA CATALANA.

Emès el 24.Març de 2012

Amb: Joan Martí Ferré , Josep Mª Simo Huguet i Josep Joan Grau Floch

Hola, Ben trobats

Me diuen Josep Bayerri, tinc 67 anys i soc periodista des dels 19 quan “La Vanguardia” em va nomenar corresponsal a Tortosa i la seva demarcació. Des d’aleshores la meua relació amb el món de la comunicació ha estat sempre viva a diversos nivells.

Ara, el director de l'Ebre-Televisió em demana gestioni un nou programa que s’emetrà el darrer cap de setmana de cada mes. Es tracta de parlar sobre un tema d’interès actual a partir d’experiències i precedents anteriors amb persones que, al seu moment, hagin tingut algun protagonisme en les qüestions a tractar. Es alló de “Temps era temps”. No es tracta d’una taula rodona, on cadascú diu la seva i el moderador en fa la síntesi, sinó simplement d’un col·loqui obert sense guió preestablert ni voler treure’n conclusions.

Veurem com surt.

.....

El tema que més preocupa a la gent es avui la crisi econòmica, les mesures que estan prenent les diverses administracions per contenir la despesa pública i les conseqüències que això tindrà sobre el poder adquisitiu dels ciutadans. Una de les propostes que actualment està en estudi es reduir els nivells administratius per evitar duplicitats i racionalitzar la gestió.

La passada setmana es feu públic un estudi referit al consell comarcal de la Ribera d'Ebre, evidenciant el percentatge sobre el total del pressupost que representaven les assignacions econòmiques als polítics i altres càrrecs directius. Les conclusions podrien ser extrapolables a altres administracions públiques.

Fins 1975 solament hi havia una administració pública: l'Estat. Tot depenia de l'únic govern que hi havia el de Madrid representat a les províncies per una mena de braça executor, el governador Civil, amb un estatus propi dels virreis colonials. El governador era fins i tot president nat de la Diputació i qui nomenada o destituïa als alcaldes. Diputacions i ajuntament depenien de les aportacions i subvencions que venien dels diferents ministeris de l'Estat .

Davant d'això era lògic una de les reivindicacions que acompanyaven a la lluita per democratitzar el país era la descentralització i l'apropament dels centres de decisió als ciutadans. Llibertat, Amnistia i Estatut d'autonomia” era el crit del carrer a les grans manifestacions de meitats dels setanta. Reclamar l'Estatut volia dir recuperar la l'autogovern de Catalunya mitjançant la Generalitat i l'entramat administratiu que depenia d'ella; en especial, la recuperació de les comarques i la substitució de províncies per vegueries.

A les terres de l'Ebre durant els anys 1976 i 1977 les reivindicacions es varen canalitzar en un gran moviment popular articulat a través de l'assemblea d'entitats del Congrés de Cultura Catalana que culminà en la clausura a Tortosa de l'àmbit de l'Ordenació territorial i la fundació de la SCOT.

Després, al llarg dels darrers 35 anys, les coses han anat com han anat, la política del "café para todos" a nivell estatal i de l'atomització comarcalista a nivell català ha creat una burocràcia politico-administrativa que, certament, resulta insostenible.

D'això en parlarem avui

Les tres persones que ens acompanyen, foren amb el malaguanyat Josep Mª Castells, qui varen tenir un protagonisme més destacats del territori durant el procés de la transició. Actualment estan retirats de la vida pública i de la política. No explicaré la seva biografia que es llarga i extensa només unes pinzellades per a situar-los aquí i ara

Joan Martí Ferre, de 69 anys, empresari. Va néixer a Tortosa i actualment viu a Barcelona. Fou el fundador d'Òmnium Cultural i després de Convergència a les Terres de l'Ebre de la que esdevingué líder destacat. Diputat al primer Parlament autònom, després Senador i membre de la Comissió de transferències Estat-Generalitat.

Josep Mª Simo Huguet, aparellador i arquitecte, va néixer fa 64 anys a Amposta on viu actualment. Militant del PSC des de 1977, fou alcalde d'Amposta el 1983; diputat al parlament de Catalunya el 1980 i novament el 2000. Membre de la Comissió d'Urbanisme i altres organismes tècnics i expert en la matèria

i Josep Joan Grau Folch, economista, nascut a Amposta fa 60 anys i resident a Sant Carles de la Ràpita. Durant la clandestinitat es mogué en l'òrbita del PSUC i, en constituir-se el Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre en fou el director tècnic, elaborant molts dels documents base de treball. Com a militants de Convergència fou diputat al parlament de Catalunya entre 1984 i 1992

.....

Benvinguts.

Em sento com si estassi'm en una d'aquelles reunions del 1977, amb Jose Mª Castells, Manel Castellà, Pau Verrier, Lluís Carreño, alguna vegada també amb l'alcalde Felipe Tallada i Anton Moner de Gandesa, els germans Martínez-Alier de Ginestar, Jaume Antic d'Ulldecona, Víctor Gimeno de La Sénia, Carmel Biarnés i Carranza d'Ascó

Parlem d'aquell temps. Quin record en teniu de tot allò?